

Zaan Wirkesuu.

Kiriku koor

IV.

Sisu:

1. Rõõmu hääled Chr. Glück.
2. Jehoowa meie waijupaix . . . B. Klein.
3. Ole ustaw surmani D. Engel.
4. Hymnus M. Stadler.
5. Uusu laul A. Kirchl.
6. Jumal mu laul L. v. Beethoven
7. Trööstke mu rahwast C. Palmer.
8. Ma tõstan omad silmad . . . J. K. Lützel.
9. Ma tõstan omad silmad. . . J. Kappel.
10. Jää mulle so Fr. Abt.
11. Kui südant piinab valu . . . Fr. Schubert.
12. Tänu palve Adr. Valeriuze
Hollandi rahwalauludest

Ew.-luth. kirikulaulu komisjon 1925.

Andante

No. 1. Rõõmu häälid.

Chr. Gluck.

Parajalt.

p *mf*

Rõõ-mu häälid, lau-lu keeled tae-wa pool, tae-wa

p *mf* *f* *p* *pp*

poole len-da-wad. Su-we aeg on mööda läinud

p *pp* *mf* *f*

põl-lud nõhket saaki meile annud. Silmiad rõõmusest

mf *f* *p*

sä-va-wad, sest et ju-mal õi-nis-ta-nud

mei-e töö-sid põl-lu pääl. Tae-wa pool, taewa

poole len-da-wad, taewa pool, taewa poole lenda-wad. Fine

Silmad näewad, kallid päewad, kus me wil-ja korja-

me. Sest niind häälled, lau-lu keeled taewa poo-le

len-da-wad, sest niid kuule-me: kõix rahwad

laul-wad waljust, küit-wad wahwast, küitwad rahwad

juma-lat, küit-wad rahwad juma-lat. Da capo al Fine.

N:o 2. Jehoowa meie warjupaik.

B. Klein.

Je-hoo-wa mei-e war-ju-paik ja tu-

p
gi, meie a-bi häda sees, mis meie tul-nud

F. Sest po-le hir-mu meil, sest
on. Sest po-le hir-mu meil, sest po-le

hiemu ei meil.
hiir-mu meil, kui ka suur torm
FF
meil, kui ka suur torm, suur torm

ko-trab ja neeb, ja kui ka meresse languvad

FF

mäed, ja kui ka meresse languvad mäed. Je-

rit.

p.

hoo-wa meie war-ju-pain ja tu-gi, sest

po-le, sest pole meil lei hirmu meil sees, ei
hir - - mu sees, hirmu, ei hirmu sees,

F

hirmu meil sees, ei hirmu meil sees. jehoowa

meie war-ju paik ja tu-gi! Ei karda, ei

karda me nüüd, ei karda me nüüd, ei karda me

nüüd, ei kar-da me nüüd.

N° 3. Ole ustaw surmani.

D. H. Engel.

surma - - - ni
O - - le us-taw surmani, us - - - - tar surma ni

us - - - - tar surmani
o - le ustaw surmani jah surmani

mf. siis *cresc. f* = *p*
siis ta-han e-lu krooni ma sulle anda, siis

tahan e-lu krooni ma sulle an-da
siis tahan e-lu
mf. siis tahan e-lu krooni

- 7 -

p dolce

krooni ma sulle anda, siis ta-han e-lu-
 erese,

p.

krooni ma sulle jah krooni ma sulle an-da.
 kroo-ni ma sul - - le an-da.

p. Solo *mf* surma- - - ni.

O - - le irstar surmani
 O - - le us - - - - tar surmani
 O - - le irstar surmani

p. Koor *mf* O - - le us -

O - - le irstar surmani, surma
 O - - le sa, g - - le sa, O - - le
 O - - le sa, O - -

- 8 -

-*taw* surmani *F* siis *>*ta - han ma
 ni siis ta - han
 o - le us - *taw*, siis ta - han
 le sa us - *taw*, siis ta - han

e - - lu
 e - lu krooni, jah e - lu
 e - lu
 e - lu

krooni an - da

N° 4. Hymnus.

M. Stadler.

1. Mu jumal sa kõik võimuga! Kes itäl tõe
 2. Su sõna hüüd on püha hüüd! Hää sel, kes avab
 3. Hää karja-ne, truud karjane! Hüüd ole ikka

1. meelega sind hõrkanud hooltsast teeni ma, lei võit ta
 2. südamel su kalli elu - sõna - le, see rändab
 3. kü - de - tud, et sinu arm meil ilmunud! Oh juhi

1. ka - du vas - se surra, ei teda põrgu võimus murra.
 2. ikka õi - get rada, ei saatad keegi eks - si - tada,
 3. i - se o - ma karja ja teda hoia, kaitse, varja,

1. - ta kaduvasse surra, ei te - da põrgu võimus murra.
 2. - gab ikka õiget rada ei saa - tad keegi eks - si - tada,
 3. - ni ise oma karja ja te - da hoid kaitse varja,

p

1. Kes lapse - likult usub sind, sell' jalge all on
2. ta jäendu väge ülevalt saab ikka oma.
3. wii elu halli-kale ta, kus õnnis-tus on

pp

1. kindel pind. Mu Jumal sa kõik võimuga!
2. Jumalalt. Su sõna hünd on püha püüd!
3. otsa - ta! Häa karja - ne, Tnuu karja - ne!

Saksameelne J. Kiomar.

No 5. Usu laul.

mf *cresc.*

1. Hüül iga asi otsa näeb, kuid Jeesu sõna ikka jääb;
2. Hüül iga asi otsa näeb, mu Isa heldus ikka jääb;
3. Hüül iga asi otsa näeb, mu Isa arm ja vägi jääb;

A. Kirckl.

mf

1. Kis mõttes targast inime, wast üle õo ju kadus
 2. Ma põrmust võetud, üle õo' väin surra, lõpeb kõix mu
 3. Kuid selle ilma auu ja lust näeb üle õo ju huxa-

mf *p*

mf

1. see. Kuid häa on selle mehele, kes süvend Issa
 2. töö; sest häa on selle mehele, kel' eluks Issand
 3. tust. Sest häa on selle mehele, kes korjab wara-

mf

cresc.

1. sõnasse, ja usub, taetub selle le, mil kaljukindel alune.
 2. Jeesuse, siis iga veste elab ta siin maapeal taevastemaga.
 3. emale, mis iial ei läe kaduma, waid võibtal taewartavada.

cresc. *f*

Saxsakulert
 J. Riimar.

N:o 6. Jumal mu laul.

Ludwig van Beethoven

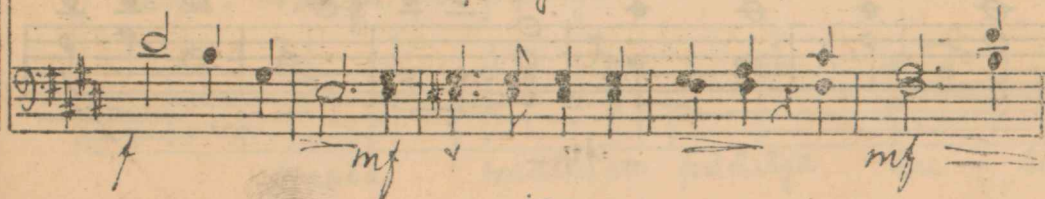
Jõuga ja elawalt.

1. Mu jumal on mu laul, kes suur on wä - es,
2. Ta walgus on ja tema walit - su - ses
3. Mis o - li, on weel taewas, maa peal, meres,
4. Ta tunneb minu puudust, minu wiga,
5. On jumal minu hoidja ja mu wari,

1. ta nimel au, kel' wõim ja jõud on käes, nii maa peal,
2. on kõde, õigus, häädus ühenduses, ta armas -
3. mis elab, liigub suures loodusperes: kõik kumulu -
4. näeb minu wõitlust, teab mu elu - iga, ja ruttab
5. mis wõib mul teha pörguliste kari, küll tema -

1. taewas ü-le-wel, nü maa peal taewas üle-wel.
2. tus on muntmata, ta armaskus on muntmata.
3. ta-wad tema auu, kõik kuulutawad tema auu.
4. armust appi mull', ja kuttab armust appi mull'.
5. ga ma wõitu saan, küll temaga ma wõitu saan.

Saksakeelset wabalt J. Riimar.

N° 7. Trööstne mu rahvast.

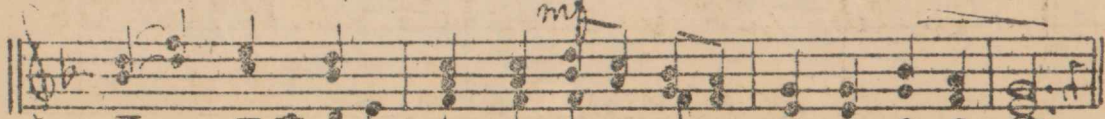
Parajalt p

Sopran I. ja II.

C. Palmer.

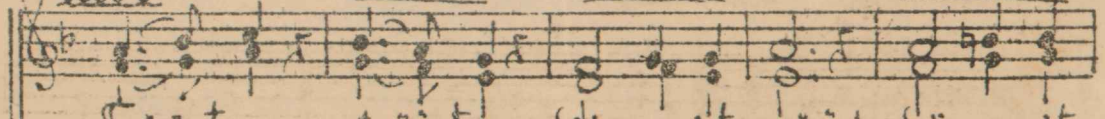

Trööstne, trööstne Sü-o-nit nüüd,

Trööst-ke mu rahvast üt-leb Issand Sebaast.

Koor.

Trööstne, trööstne Sü-o-nit nüüd, Sü-o-nit

mf *f* *mf*

nüüd, ütleb teil me wä-gede jumal. U-telge

p

Sii-oni tü-t-re-le: Waa-ta, su päästja

mf

waata su

tu-leb sull', su päästja tuleb sull', ta tu-leb

päästja tu-leb,

p *cresc.*

sull'. Waata su päästja tu-leb sull', su

waata waata, su päästja tu-leb

päästjä tuleb sull', ka tu - - leb sull'.

p *hüga pikalt:*

Pü - - ha, püha on Is - - sand Sebast!

Pü - - - - - ha on

Tae - was ja maa on täis te - ma

auu. Pü - ha, püha on Is - - sand Sebast!

Pü - - - - - ha on

Tae-was ja maa on täis

p *f* Ela walt.
Tema duu! Kiitkem Issandat, kiitkem, kiitkem Issandat,

kiitke me jumalat me ju - - - - -
jumalat

ma-lat. Täna-gem te-da ja andkem kal

p. kes meid on loo - nud
 auu, kes meid on loo - - nud, kes meid on loo - nud, laulgem
 loo - - - - - nud,

Te - - - - ma piha ni - mel: Halle lu -
 f. Halle -

lu-ja! f. Halle - lu-ja! Halle - lu-ja!
 ja! Halle - lu - - ja! Halle - lu - ja!
 luja! Halle - luja! Halle - lu-ja!

Märkus: Sellest laulust võib ka I-jägu üksi laulda, ehk I ja II-jägu ilma kolmandamata. Samuti võib II-jägu (väga pikalt!) üksi laulda, mille juures esimesed 9 takti korrata tuleks.

No 8. Ma tõstan silmad ülesse.

Pikalt.

p Soolo, korrales Koor.

mf

F. H. Litzel.

Ma tõs-tan silmad ülesse nende mä-gede nende

p Soolo, korrales-Koor.

mf

nende

poole, kust mull' a-bi, kust mull' a-bi, kust a-bi tuleb

mf

p Soolo

p

mull'. Abi tuleb Isa käest, abi tuleb I-sa

käest, abi tuleb Isa käest. Ta käest, ta

f. Koor.

p Solo. Koor.

käest, ta käest, kes taeva ja maa on teind! Ma

Koor p. Ma tõstan, ma

tõstan silmad ülesse nende mägede

p. nende

poole, kust mull' a-bi, kust mull' a-bi, kust, kust abi

mf *f*

tuleb mull', kust a-bi veel tu-leb mull'.

N:o 9. Ma tõstan omad silmad.

Parajalt.

J. Happel.

Ma tõstan omad silmad üles mä-ge-de

poop-le, kust mu a-bi, kust mu a-bi tu-leb. Mu

a-bi tu-leb, mu a-bi tuleb je-hoowa näest

kes taewa ja maa on teinud. Tä ei la-se su

jalga väära-ta-da, ta ei la-se su jalga

wäära-ta-da ei see tuxu, ei see tu-ku, kes sind

hoi-ab, ei see tuxu, kes sind hoi-ab.

Taaveti laul 121.

N° 10. Jää mulle sa.

Abt.

1. Su poole õhnan mina, mü abi-
 2. Jää mulle sa. Sa tunned minu häda, võid kergi-
 3. Süs mina jään sa sulle, ja tuleb

1. mies, mu lootus o-led sina, su peale loodan
 2. tada hõltsast kõiki seda, mis iial raskest
 3. kätte e-lu - õhta mulle, süs võta sa mind

1. lapse meele-ga!
 2. e-lus kannan ma!
 3. vastu armu-ga!

Jää mulle sa, jää mulle sa!

N° 11. Kui südant piinab valu.

Fr. Schubert.

Parajalt.

1. Kui südant piinab valu, siis hei-da põl-wi-
 2. Kui silmapaar nii pime ja waim nii to-e-
 3. Kui waineks läeb siis süda, kui selgeks e-lu-

1. li ja J-sa wätte elu nii usu täies-
 2. ta siis J-sa püha nime täis usku nime-
 3. tee, ka mõige suurem häda näibkerge tema-

1. ti. Kõn mured tema et-te siis kannu palwe
 2. ta. Kõn näed, et pilwed jälle nii kiirelt ka-o-
 3. le. Neid nagu liipad tõest-wad maailmast ü-les-

1. väes. Nii i ga walu - mö - te sul kustub süda mes.
 2. wad, ja haige süda - me - le siis inglid ilmuwad.
 3. se, ja päinse kiired paistwad ka läbi silma - wee.

Pikalt. № 12. Jänu palwe. Adrian Valeriuse
 Hollandi rahwalaanliidest.

1. Känd palweli tule - me Issanda ette, kes
 2. Siin wõitluses Issand meil abies on olnud, Ja
 3. Sind kiidame Issand, sa õige - te kaitija, ja

1. ka - ri - dat kohut on pida mas. Väes. Ei anna ta
 2. tahtis, et õigus ka wõidule saaks. Saitahing wast
 3. pa - lume a - la - ti abi su käest. Et peaseks su

1 öi-geid siin õe-la-ke kätte, sest kiitrem tema
 2 algand, ju wõit o-li meie, sest jumal meid on
 3 lapsed kõix waenlase wõimust. Auu kiitus sul

I ja II. salm || III. salmi lõpp.

1 nime, ei ta unus-la meid!
 2 aitnud, tal ol-gu kõix auu!
 3 olgu, oh wabasta meid, wabas-ta meid!

C. Malmi tõlge.

Lisa, laulu № 8. järel laulda

Parajalt.

Koraal

F. W. Franck.

1. Kuu vä-ga sa mind armastanud ja kuis su
 2. Sest Jee-su nime ülen-dage, seal armu-

1. süda nõuab mind! See i-me-arm mind ära-
 2. hallix al-ga-nud, Sealt saavad kosu-tust ja

1. tanud, et minu hing ka ik-kab sind. Mu
 2. väge kõik kus on kroonil e-hi-tud. Kuis

1. sees sa a-su armu-wõimus, et wõsuk-sin
 2. kummar-dawad nende wäed, kui: läewad ris-

1. su waimu sees. Mu tunnen, süda sonab
 2. ti palwe wäed. Su pärast, Issand, on mu

1. sulle, su oma o-len iik-si-nes.
 2. süda, sa minu wara ja mu wõit.

